Lietas Nr.C73449720
Lietas arhīva Nr. C-0300-22/32
ECLI:LV:ZRT:2022:0302.C73449720.14.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2022.gada 2.martā

Zemgales rajona tiesa: tiesnesis Valdis Muižnieks, ar sekretāri Allu Vasiļevsku,
piedaloties prasītājai /pers. A/,
prasītājas pārstāvjiem zv. advokātiem Valsts amatpersona un Valsts amatpersona,
atbildētāju pārstāvim zv. advokātam Valsts amatpersona,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, /per.G/, /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/, /pers. O/, /pers. P/, /pers. R/ par godu un cieņu aizskarošu ziņu atsaukšanu un morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasības pieteikums iesniegts /datums/. /datums/iesniegti prasības pieteikuma grozījumi un papildinājumi. Pēc trūkumu novēršanas, /datums/iesniegti prasības pieteikuma grozījumi un papildinājumi jaunajā redakcijā.

Prasībā norādīts, ka atbildētājas ir aizskārušas prasītājas godu un cieņu ar /datums/iesniegumu SIA /Nosaukums A/ valdes loceklim /pers. S/. Atbildētājas arī turpināja izplatīt šo godu un cieņu aizskarošo informāciju. Strīdus ziņu izplatīšanas mērķis ir bijis maksimāli pazemot, nomelnot prasītāju, graut prasītājas reputāciju, panākt tas atlaišanu, traucēt karjerai, un tas ir veikts atriebības nolūkā, respektīvi - neleģitīmā un līdz ar to neaizsargājamā mērķa sasniegšanai.

Ar šīm darbībām ir aizskarta prasītājas cieņa un nodarīts kaitējums.

Prasībā lūgts uzlikt par pienākumu atbildētājām septiņu dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas iesniegt SIA "/Nosaukums A/" valdes loceklim adresētu iesniegumu, atsaucot nepatiesās ziņas, kas norādītas SIA "/Nosaukums A/" valdes loceklim /pers. S/ adresētajā Atbildētāju /datums/Iesniegumā par to, ka prasītājai bija nepieņemama attieksme un rīcība pret darbiniekiem, par pieļautajiem pacienta tiesību pārkāpumiem, par /pers. T/, /pers. J/, /pers. Fun /pers. C/ piedzīvotajām situācijām darbā, par nevienlīdzīgo attieksmi un piemaksu sistēmu, kurā ir vainojama Prasītāja, par /pers. D/ darba tiesisko attiecību izbeigšanas iemesliem, par atbildētāju piedzīvoto mobingu no prasītājas puses un to, ka tas kļuva par darba tiesisko attiecību izbeigšanu iemeslu ar atbildētājiem. Piedzīt no katras atbildētājas par labu prasītājai atlīdzību par morālo kaitējumu 100 *euro*. Piedzīt no atbildētājiem par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevums lietā.

Prasība pamatota ar Satversmes 89., 92. un 96.pantu, kā arī Civillikuma l., 1635., 2352.[1] pantu, Civilprocesa likuma 26., 34.panta pirmās daļas 4 .punktu, 41.panta pirmo daļu, 127.panta pirmo daļu, 128., 129., 130. pantu.

No /datums/līdz /datums/ tiesā saņemti atbildētāju paskaidrojumi par sākotnējo prasības pieteikumu. Tajos norādīts, ka prasību neatzīst (lietas 1.sēj. 47. -108.lapa).

Pēc prasības grozījumiem, no /datums/līdz /datums/ tiesā saņemti atbildētāju paskaidrojumi par tiem, kuros norādīts, ka prasību neatzīst (lietas 3.sēj. 143. -159.lapa).

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve prasību uzturēja. Nolasīja un iesniedza rakstveida paskaidrojumus. Norādīja, ka atbildētājas apzināti ir izplatījušas prasītājas godu un cieņu aizskarošas ziņas un radījušas kaitējumu.

Atbildētājas nav pierādījušas izplatīto ziņu patiesīgumu, kaut arī tieši atbildētāja pienākums, ja viņš iebilst pret prasību, ir iesniegt pierādījumus par to, ka ziņas atbilst patiesībai. Savukārt, prasītāja tiesai ir piešķīrusi ziņu kopumu, kas apliecina, ka strīdus ziņas nav patiesas.

Prasītāja paskaidroja, ka ar atbildētājam bija koleģiālas attiecības, nebija nekādu konfliktu, attiecības bija draudzīgas. Nav saprotams, kādēļ tapis šāds iesniegums. Nekas netika teikts, ka kādas problēmas ir radušās. Iesnieguma faktiem nepiekrīt. Visi ikdienas organizatoriskie jautājumi tika kārtoti. Nevar pateikt kādēļ varēja rasties šāda situācija.

Uzskata, ka cilvēki ir divkosīgi un tā ir apmelošana. Iesniegumā netika izteikta kritika, bet minēti konkrēti fakti. Pēc tāda iesnieguma ir tikai divi ceļi – vai nu tiesāšanās vai jāiet prom no darba. Reputācija ir sagrauta. Ar priekšniekiem bija pārrunas par turpmāko darbu. Uzzināja par iesniegumu, kad uzņēmuma vadītājs atsūtīja iesniegumu, lai sniegtu viņam paskaidrojumus. Viņai no darba devēja tika dota iespēja pierādīt sevi, attaisnot.

Tika publicēta situācija mēdijos. Tas viss radīja lielus pārdzīvojumus, netaisnīguma sajūtu. Pilnā apmērā iesniegums tika iesniegts darba inspekcijā. No darba devēja uzzināja, ka ir vērsušies darba inspekcijā, bet nav zināms ne tā saturs ne atbilde. Ne materiālajā ziņā atlīdzībai ir lielākā nozīme, bet tiešām goda un cieņas jautājums.

Pieļauj, ka Vjatare varētu būt iniciators. Pieļauj, ka Vjaterei bija aizvainojums par to, ka tika liegts tirgot gaļu veikala teritorijā. Darbinieku rīcība nav saprotama.

Atbildētāju pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka iesniegums bija tiesisks. Nešaubīgi atbildētājām bija tiesības griezties ar šādu iesniegumu. Neviena persona nav aizsargāta no kritikas. Iesniegumā nekādu faktu nav, tikai izteikti apstākļi un viedokļi. Šis viedoklis var būt arī kļūdains. Jāņem vērā katra cilvēka individuālā uztvere.

Iesniegums ir par darba kolektīvā esošajām nesaskaņām un kārtību par ko darbinieki informē darba devēju. Tas attiecas uz veikala vadītāju nevis pilsētas iedzīvotāju. Vadītājam jārēķinās, ar dažādām situācijām. Šinī gadījumā darbinieki nevērsās ar iesniegumu kādā laikrakstā, bet gan pie darba devēja valdes locekļa.

/pers. C/ skaidroja, ka vēlējās panākt tikai to, lai vadība kopā ar kolektīvu izvērtētu šo situāciju. Nebija domāts aizskart cieņu un godu. Rezultāts bija pavisam cits. Bija informācija, ka vadītājs nemaz neskatīja iesniegumu, bet tas tika nosūtīts prasītājai. Tāpēc rakstīja iesniegumu Darba inspekcijai.

Tā bija neapmierinātības izpausme ar prasītājas darbībām. Bija mērķis risināt konfliktu darba tiesisko attiecību ietvaros, organizatorisku jautājumu vadības līmenī. Šajā gadījumā nebija aizskarts gods un cieņa. Tiek risinātas darba nesaskaņas. Neapmierinātība neradās vienā dienā, tā tapa pakāpeniski.

Iesniegumu sastādīja Vjateres kundze, tā tapšanā un parakstīšanā piedalījās arī pārējās atbildētājas. Par to bija kopēja vienošanās. Katram no

parakstītājiem bija sava sāpe. Saziņai tika norādīta Vjateres kundze un viņas rekvizīti. Iesniegums tika nosūtīts darba devēja vadītājam. Nebija domāts par tiesvedībām vai plašu publicitāti. Publicitāti radīja iesnieguma izskatīšanas veids.

Par kadru mainību (2.rindkopā) atbildētājas iesniegumā izteica apkopojušu vispārēju viedokli pēc saviem novērojumiem. Tas pats attiecas arī uz trešo un ceturto rindkopu. Arī piektajā rindkopā ar konkrētiem piemēriem tiek raksturots attieksmes veids un tas arī ir apkopojošs vispārējs viedoklis.

/pers. C/ sniegtais informācijas izklāsts arī raksturo kopējo attieksmes jautājumu. Astotajā un devītajā rindkopā arī ietverts apkopojošs vispārējs viedoklis. Vienpadsmitajā rindkopā norādīts apkopojošs vispārējs viedoklis par mobingu, ar to domājot darba devēja attieksmi un nepieņemamo gaisotni. Tik nopietnu seku nebija, lai atbildētājas veiktu darbības savu darbinieka tiesību aizstāvēšanai. Nav arī informācijas, ka vispār būtu griezušies tiesību aizstāvībai. Attiecībā uz raidījuma "Bez tabu" sižetu viņam nav zināms, kā tas tapa un kāpēc. Ar norādītajiem apstākļiem saprotams viss apkārt notiekošais. Pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

CL 1402.pants noteic, ka saistību tiesība rodas vai no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Saskaņā ar Civillikuma 2352.^{1} panta pirmo daļu, katram ir tiesības prasīt tiesas ceļā atsaukt ziņas, kas aizskar viņa godu un cieņu, ja šādu ziņu izplatītājs nepierāda, ka tās atbilst patiesībai.

Kā atzīts tiesu praksē un judikatūrā, pamats piemērot civiltiesisko aizsardzību saskaņā ar Civillikuma 2352.^{1} pantu rodas, ja par personu ir izplatītas nepatiesas, godu un cieņu aizskarošas ziņas. Tātad, lai konstatētu šīs normas tiesisko sastāvu, tiesai, pirmkārt, ir jākonstatē, ka noteikta informācija ir izplatīta publiski, nevis aizskartajai personai izteikta privāti. Otrkārt, tiesai jāpārliecinās, ka prasījums attiecas uz publiski izplatītām ziņām, nevis uz viedokli. Treškārt, tiesai jānovērtē, vai izplatītās ziņas ir prasītāja godu un cieņu aizskarošas. Ceturtkārt, ir jānoskaidro, vai ziņu izplatītājs nevar pierādīt, ka šīs ziņas ir patiesas (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta tiesu prakses apkopojums „Goda un cieņas civiltiesiskā aizsardzība" (2000.-2021. maijs). 4.lp.*).

Nav strīda, ka atbildētājas ar /datums/iesniegumu vērsās pie prasītājas darba dēvēja - SIA /Nosaukums A/ valdes locekļa /pers. S/ (lietas 1.sēj. 9.-10.lapa) un tādejādi iesniegumā ietvertā informācija tika izplatīta publiski. Nav iegūti pietiekami pierādījumi, ka atbildētājas tādu pašu informācija, ar tādu pašu nolūku, apzināti izplatīja tālāk.

Judikatūrā uzsvērts, ka vērtējot informācijas veidu un saturu jāņem vērā viss konkrētās lietas apstākļu kopums.

Lai konstatētu, vai izteikums atbilst jēdzienam „ziņas" vai „viedoklis", ir jāanalizē konfliktsituācijas apstākļi, konkrēto izteikumu saturs un konteksts, kā arī citi kritēriji, tostarp, kāds ir bijis atbildētājas mērķis, lietojot šādus izteikumus. Tādējādi noteicošie kritēriji ir: 1) izteikumu kopējais konteksts; 2) nozīme, ko šādam izteikumam varētu piešķirt neitrāla persona; 3) izteikuma autora skaidrojumi. *(Senāta 2015. gada 24. septembra spriedums lietā Nr. SKC?204/2015 (C31370910), 7.3. punkts).*

Tas nozīmē, ka ziņu vai viedokļa un aizskāruma jautājums nosakāms izvērtējot atbildētāju sniegto informāciju šajā strīdā un lietā konstatēto attiecību kopējo kontekstā. Tiesas ieskatā, prasītājas argumenti sašaurina šo vērtējumu, vairāk izmantojot tehnisku un gramatisku iesnieguma teksta skaidrojumu.

Vērtējot izteikumu saturu, tiesas ieskatā šajā gadījumā jāņem vērā sekojošais. Kā izriet no tiesisko attiecību rakstura un lietas apstākļiem, atbildētāju mērķis bija griezties ar iesniegumu pie darba devēja pārstāvja, paužot savu nostāju un attieksmi par prasītājas rīcību, vadot pakļautos darbiniekus. Tātad tie izriet no darba attiecībām un prasītājas profesionālās darbības.

Tas ir svarīgi arī vērtējot kritikas robežas. Lielākas atbildības uzņemšanās parasti saistīta arī ar lielāku kritikas iespējamību. Papildus kompetence un pilnvaras cilvēku kolektīva organizatoriskā vadībā saistīta gan ar pakļauto darbinieku emocionālu neapmierinātību, gan kritisku attieksmi un iebildumiem. Turklāt darba attiecības ir tiesiskas attiecības, kur objektīvi pastāv pretējo pušu atšķirīga motivācija un intereses. Tātad šajā ziņā personai kā vadītājam jāapzinās un jārēķinās ar tiešāku un asāku savas darbības vērtējumu. Turklāt tas saistīts ne tikai ar viņa tiešām un personiskām attiecībām ar kādu darbinieku, bet arī ar viņa kopējo ietekmi darbā uz cilvēku labsajūtu, ekonomiskām interesēm un dzīves gājumu. Tas pietiekami tieši skar iesaistīto cilvēku intereses, lai izraisītu viņu reakciju. Tātad darba kolektīva vadītājam jārēķinās ar pietiekami asu reakciju no pakļautajām personām, ko viņi varētu paust realizējot savas intereses. Tas ir līdzīgi kā vērtējot amatpersonu pieļaujamo kritiku. Tikai, ja amatpersonai tas tiek atzīts uz lielāku, nenoteiktu personu loku, tad darba attiecībās, tas attiecināms uz iesaistīto darbinieku loku.

Kā norādīja atbildētāju pārstāvis, iesniegums tapa ilgākā laika periodā, bijušajiem un esošajiem darbiniekiem savstarpēji komunicējot un izsakot savus apsvērumus. Turklāt, jāņem vērā, ka iesniegums tika veidots kā apkopojošs kolektīvs dokuments, tā parakstītāju kopējā viedokļa atspoguļošanai. Tātad nav pamata uzskatīt, ka tas būs vienots, secīgs un pilnīgi skaidrs. Tika sastādīts brīvas formas dokuments, kurā mēģināts atspoguļot kopējo attieksmi un personīgās izjūtas par piedzīvoto darba attiecībās, strādājot prasītājas ikdienas organizatoriskā vadībā. Atbilstoši dzīvē gūtiem novērojumiem un lietas apstākļiem, darbiniekiem nebija ne speciālo zināšanu par lietvedības un argumentācijas labo praksi, ne arī zināšanas un vajadzība formulēt juridiskās pretenzijas vai argumentus. Tāpēc tā izvērtējumā nav pamata balstīties tikai uz juridiskās argumentācijas analīzi.

Tiesa uzskata, ka nav pamata iesniegumā minēto izvērtējuma motīvu par prasītājas profesionālo atbilstību vērtēt kā mērķi panākt prasītājas atlaišanu no darba, kā to norāda prasītāja, Nav arī pamata to saistīt ar prasītājas norādītu atriebības motīvu un mērķtiecīgu kampaņu. Šādi apstākļi netika konstatēti un pierādīti.

Satversmes 100.pantā noteikto runas brīvību nodrošina arī Iesniegumu likums. Darba likuma 94.pantā paredzētās tiesības darbiniekiem iesniegt sūdzību.

Iesniegums tika iesniegts atbilstoši darba devēja struktūrai un kompetencei. Saskaņā ar Komerclikuma 221.panta pirmo daļu, valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību. Tāpēc iesniedzējiem bija pamats pieņemt, ka šī informācija skar adresāta intereses un varētu to interesēt. Darba devēja rīcība arī ietekmēja tālāko informācijas izplatīšanu.

Atbilstoši prasībā norādītajiem argumentiem un lietā iesniegtajiem pierādījumiem, ir pamats vērtēt arī informāciju, kas tika publiski izplatīta /datums/raidījuma "Bez tabu" sagatavotajā sižetā.

Lietā iesniegts /datums/raidījuma "Bez tabu" sagatavotais sižets 5 minūšu garumā (lietas 2.sēj. 145.,146.lapa). Tajā žurnālists /pers. U/ informē par konflikta būtību, intervē atbildētājas /pers. C/ un /pers. D/, norāda uz darbinieku izteiktajiem pārmetumiem. Žurnālists cenšas iegūt arī prasītājas un darba devēja viedokli, taču to nesaņem. Atspoguļots arī Valsts darba inspekcijas viedoklis. Atbildētājas /pers. C/ un /pers. D/ izsaka savu subjektīvo un emocionālo vērtējumu par darba attiecībās piedzīvoto strādājot /pers. A/ vadībā. Žurnālists sižetā nosauc būtiskākos darbinieku norādītos pārmetumus vadītājai /pers. A/. t.sk., pieļautajā mobingā, aprunāšanā un intrigu vērpšanā, negodīgā piemaksu sistēmā u.c..

Atbilstoši sižeta izklāstam, atbildētājas /pers. C/ un /pers. D/ neatstāstīja tos viedokļus, kas minēti rakstiskajā iesniegumā. Būtiskos, prasītājas norādītos aizskarošos pārmetumus sižetā nosauca žurnālists. Šīs lietas ietvaros tiesai nav pamata vērtēt televīzijas raidījuma sagatavoto sižetu un sniegto informāciju. Atbildētājas (turklāt visas kopā, ne tikai sižetā intervētās) nevar būt atbildīgas par citu personu tālāk publiski sniegto informāciju, t.sk., par to, ka "attiecīgajā sižetā un interneta vietnē tika ievietots arī paša Iesnieguma fotoattēls."

Attiecībā uz tālāko informācijas izplatīšanu, prasītājas norādes ir ļoti vispārīgas un plašas. Konkrēti argumenti, pierādījumi par informācijas izplatīšanas veidu un saturu nav norādīti un iesniegti. Nav konstatēts, ka tie būtu saistīti ar vienotu atbildētāju nodomu un atbildētāju apzinātām izvērtējamām darbībām. Tāpēc tiesas ieskatā, tie nav attiecināmi un izvērtējami izskatāmas lietas ietvaros.

Viens no prasītājas argumentiem, ka atbildētājas attiecīgās ziņas izplatīja arī Valsts darba inspekcijā iesniegtajā iesniegumā. Lietā nav pierādījumu par norādīto izplatīto informāciju (veids, apjoms, subjekti). Tātad nav konkrētas, tiešas informācijas un apstākļu, ko vērtēt kopsakarībā.

Lietā gan ir iesniegts būtisks dokuments, kas izmantojams vērtējot šos lietas apstākļus - Valsts darba inspekcijas /datums/lēmums Nr./numurs/(lietas 2.sēj. 47.-50.lapa). Lēmums neapliecina godu un cieņu aizskarošu ziņu izplatīšanu, bet personu griešanos kompetentajā iestādē savu tiesību aizsardzībai. Kā norādīts lēmuma ievaddaļā, /datums/ Valsts darba inspekcijā saņemts iesniegums par Darba likuma 94.panta otrās daļas pārkāpumu SIA "/Nosaukums A/", kurā norādīts, ka darba devējs ignorējis darbinieku iesniegumu/ sūdzību par aizskartajām tiesībām/interesēm (lietas 2.sēj. 47.lapa).

Turklāt lēmumā arī konstatēts, ka attiecībā uz personu /datums/iesnieguma izskatīšanu tiešām ir noticis Darba likuma 162.pantā paredzētais darba tiesiskās attiecības regulējošu normatīvo aktu pārkāpums. Konstatēts, ka SIA bija pienākums /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ sniegt atbildi par pieņemto lēmumu Darba likuma 94.panta otrās daļas kārtībā (lietas 2.sēj. 49.lapa).

Atbilstoši judikatūrai "Ziņas ir datu, faktu, skaitļu un arī informācijas kopums. Savukārt viedoklis ir uzskats, izpratne (par ko), arī attieksme (pret ko). Viedoklis kā subjektīvs vērtējums var veidoties kā no patiesiem faktiem, tā kļūdainām ziņām, nepatiesas informācijas, un tas nav pierādāms *(Senāta 2017. gada 6. marta spriedums lietā Nr.SKC-98/2017 (C17150712); 2017. gada 6. marta spriedums lietā Nr.SKC-98/2017 (C17150712), 6.2.1.punkts; Senāta 2015. gada 24. septembra spriedums lietā Nr.SKC-204/2015 (C31370910), 7.2. punkts).*

Atbilstoši darba attiecību raksturam un atbildētāju kā darbinieku kompetencei, atbildētājām nebija pilnīga un vispārīga informācija par darba organizāciju viņu darba vietās un uzņēmumā kopumā. Tāpēc viņu uzskati, pieņēmumi un attieksme pret šiem jautājumiem var būt kļūdaini un atšķirīgi gan no prasītājas viedokļa, gan no uzņēmuma vadības redzējuma, gan no faktiskās darba organizācijas situācijas.

Tāpēc nevar piekrist prasītājas kategoriskajai nostājai, ka atbildētājas izplatīja informāciju par pavisam konkrētiem darba vietā it kā veiktiem likuma pārkāpumiem pret personālu un konkrētajām izklāstītajām situācijām. Ir saprotama pušu vēlme savstarpēji strīdēties katram par savu patiesību un aizstāvēt tieši savu viedokli un pozīciju par darba organizāciju darba vietās. Tiesa nevērtē šos argumentus, jo tie nav tieši saistīti ar tiesas izvērtējamo jautājumu par goda un cieņas aizskāruma noteikšanu.

Tādejādi tiesa secina, ka /datums/iesniegumā un /datums/raidījuma "Bez tabu" sižetā atbildētājas pamatā ir paudušas informāciju, kura vērtējama kā viedoklis. Taču iesniegumā ir divi norādīti apstākļi, kurus ir pamats atsevišķi izvērtēt.

Tiesa uzskata, ka atbildētāju iesniegumā norādīto viedokli par prasītājas veikto mobingu (iesnieguma 11. rindkopā) var vērtēt kā aizskarošu. Kā norādīts judikatūrā, lai sniegtu asu un negatīvu personas vērtējumu, jāpastāv zināmam pamatam, piemēram, kādiem notikumiem vai arī cietušais pats veicis kādas darbības, kas radījušas pamatu konkrētam viņa personības vai darbības vērtējumam *(Senāta 2015. gada 24. septembra spriedums lietā Nr. SKC?204/2015, 7.1. punkts; Senāta 2019. gada 10. jūlija sprieduma lietā Nr. SKC?40/2019, 8.4. punkts.)*

Tiesu praksē un ikdienā jau ir zināms, ka ar mobingu apzīmē nepieļaujamu psiholoģisku iedarbību uz darbinieku. Tas var ietvert manipulāciju ar personu, viņas kontrolēšanu, noniecināšanu, apkaunošanu, noraidīšanu, izslēdzošu uzvedību sociālos kontekstos u.tml. Mobings tiek atzīts par prettiesisku darbību, jo ir pretrunā ar Darba likuma 7.panta nosacījumiem.

Vērtējums par prasītājas īstenoto mobingu pret atbildētājām norāda uz prasītājas regulāru, prettiesisku un plašu rīcību pret pakļautajiem darbiniekiem. Turklāt šī rīcība tiek saistīta ar prasītājas prettiesisku mērķi panākt darba attiecību pārtraukšanu ar darbiniekiem. Atbildētāju iesniegumā un paskaidrojumos minētie argumenti norāda, ka par nepieņemamu psiholoģisko iedarbību tiek uzskatīta prasītājas izvirzītās prasības darbu izpildei. Papildus argumentus un pierādījumus par piemēroto mobingu atbildētājas nav norādījušas un iesniegušas. Nav arī norādīti apstākļi, ka atbildētājas būtu veikušas darbības savu tiesību aizstāvībai darba tiesisko attiecību laikā, vai par šiem jautājumiem būtu informēts darba devējs vai attiecīgās iestādes.

Jānorāda, ka Valsts darba inspekcijas /datums/lēmumā analizētas iesnieguma parakstītāju pastāvošās darba attiecības. Atbilstoši lēmumā konstatētajam, trim darbiniecēm uz iesnieguma parakstīšanas brīdi vēl pastāvēja darba attiecības. Parējām tas jau bija izbeigtas iepriekš. Tāpēc neatbilst iesnieguma ievadā norādītais apstāklis, ka informāciju sniedz bijušie veikalu darbinieki. Attiecīgi nav arī atbilstoši norādīta informācija iesnieguma 11.rindkopā, ka katram no darbiniekiem, kuri parakstījušies zem šīs vēstules, kopējs aiziešanas iemesls ir prasītājas psiholoģiskais terors, jeb mobings. Turklāt, kā norāda prasītāja, Valsts darba inspekcijas lēmumā norādīts, ka arī uzņēmums veica iesnieguma pārbaudi, taču pārbaudē šie fakti neapstiprinājās.

Kā jau iepriekš norādīts, atbildētājas konkrētus mobingu pamatojošus apstākļus un pierādījumus nenorādīja. Turpretī prasītājas norādītie apstākļi un iesniegtie pierādījumi apliecina, ka pastāvēja tiesiski apstākļi, kas norāda uz vairākiem atbildētāju pieļautajiem darba kārtības pārkāpumiem. Tāpēc nav konstatējams pietiekams pamats, kurš varēja veicināt atbildētājām šāda viedokļa veidošanos par viņu. Tādejādi ir pamats konstatēt, ka izteikts viedoklis bez pietiekama pamatojuma, kurš ir klaji aizskarošs.

Atšķirīgi ir vērtējama /pers. C/ sniegtā informācija par /pers. A/ vērsto psiholoģisko mobingu pret viņu. Tajā viņa norādījusi gan laiku, gan veiktās darbības, gan mobinga periodu, kad tieši pret viņu tika vērtas psiholoģiskas darbības, kuras vērtējamas kā mobings. Par šo norādīto darbību nozīmi un novērtējumu jau tika augstāk norādīts. Šajā iesnieguma fragmentā ir sniegta konkrēta informācija par konkrētām personas darbībām un to ir pamats vērtēt kā ziņu. Iesniegumā /pers. C/ minētie apstākļi par prasītājas norādījumiem paši par sevi neliecina par mobinga izpausmēm. Papildus argumenti un pierādījumi tam netika norādīti un iesniegti. Tāpēc nav pamata konstatēt, ka /pers. C/ kā ziņu izplatītājs ir pierādījusi to patiesumu un ir pamats tās atzīt par godu un cieņu aizskarošām.

Saskaņā ar Civillikuma 2352.[1] panta otro un trešo daļu:

Ja personas godu un cieņu aizskarošās ziņas izplatītas presē, tad gadījumā, kad tās neatbilst patiesībai, šīs ziņas presē arī jāatsauc. Ja personas godu un cieņu aizskarošās ziņas, kas neatbilst patiesībai, ietvertas dokumentā, šāds dokuments jāapmaina. Citos gadījumos atsaukšanas kārtību nosaka tiesa.

Ja kāds prettiesiski aizskar personas godu un cieņu mutvārdiem, rakstveidā vai ar darbiem, tad viņam jādod atlīdzība (mantiska kompensācija). Atlīdzības apmēru nosaka tiesa.

Atbilstoši minētajam regulējumam, ņemot vērā, ka prasība apmierināta tikai daļā par iesniegumā norādītajiem apstākļiem, ir pamats apmierināt prasījumu par informācijas atsaukšanas kārtību. Prasījumā tā izpildei norādīts 7 dienu termiņš pēc sprieduma spēkā stāšanās. Ņemot vērā iesnieguma formu un atbildētāju kā tā parakstītāju lielo skaitu, tiesa uzskata, ka prasībā norādītais termiņš ir nesamērīgi īss. Tāpēc informācijas atsaukšanai nosakāms 15 dienu termiņš.

Aizskarošais viedoklis netika izplatītas publiski tālāk (ārpus norādītā adresāta), un iesniegums tam nemaz nebija paredzēts. Līdz ar to atbildētājas neizplatīja šo informāciju plašāk. Novērtējot pušu attiecību raksturu un jau iepriekš norādīto pieļaujamo prasītājas kritikas robežu, nav konstatējams īpašs šā aizskāruma smagums attiecībā uz prasītāju. Nav konstatēti citi atbildētājas raksturojošie apstākļi, kas norādītu uz aizskarošu rīcības tendenci. Nav iegūta informācija, kas norādītu uz paliekošām sekām prasītājas sabiedriskajā novērtējumā

Kā jau iepriekš tika norādīts, strīdus iemesls ir atšķirīgie viedokļi, kas radušies saistībā ar darba attiecībām. Tas ir noteiktas personu grupas iekšējs strīds. Iesniegums tika izmantots informēšanai par šim viedokļiem un to izvērtēšanai. Tiesas ieskatā, novērtējot viedokļus un atsaucot aizskarošu informāciju, ir panākts neitrāls situācijas izvērtējums un konflikta atrisinājums atbilstoši konstatētajai situācijai, ar ko pusēm jārēķinās. Tādejādi ir panākts civiltiesisks noregulējums atbilstoši konstatētajiem apstākļiem. Ar iesniegumā minēto kopējo aizskarošo viedokli nav radīts tāds kaitējums, lai to papildus būtu nepieciešams novērtēt un kompensēt ar mantisku kompensāciju.

Kā jau iepriekš tika norādīts, gan tiesisko attiecību raksturs, gan prasītājas amata pienākumi paredz gan augstāku pieļaujamās kritikas robežu, gan arī augstāku toleranci pret to. Tāpēc atbildētāju paustais viedoklis darba devēja augstākai amatpersonai adresētā vēstulē par darba attiecību jautājumiem nav pietiekams pamats prezumēt kaitējumu. Arī pati prasītāja, vērtējot kaitējuma sekas, vairāk uzsvēra vispārējās reputācijas nozīmi un ietekmi uz viņas darba gaitām, t.sk., darba devēja attieksmi pret tiesvedības procesu. Prasītājas argumenti par aizskārumu lielā mērā balstās uz organizatoriskiem apsvērumiem par ietekmi uz uzņēmuma veikalu darbību un viņas profesionālo reputāciju. Savukārt seku izvērtējums par izplatīšanas rezultātā samazināto sabiedrisko vērtējumu vairāk balstās uz prasītājas pieņēmumiem.

Savādāk ir vērtējams aizskārums ko papildus radīja /pers. C/ izplatītās ziņas par /pers. A/ vērsto psiholoģisko mobingu pret viņu. Šāds nepatiesu ziņu izplatīšana rada reālu prasītājas novērtējuma apdraudējumu darba devēja, darbinieku un informētās sabiedrības skatījumā. Tas liek prasītājai satraukties par iespējamām sekām, savu pozitīvo novērtējumu un līdzcilvēku attieksmi. Tiesas ieskatā, šajā gadījumā nav iespējams pietiekams civiltiesisks izlīdzinājums tikai atsaucot šīs ziņas. Šādas rīcības radītais personas goda un cieņas apdraudējums, kā arī personas garīgie pārdzīvojumi nav samērīgi civiltiesiskās attiecībās un šādas darbības ir jānovērš.

Kā norādīts judikatūrā, piespriežamajai summai jāizpilda trīs galvenās funkcijas: 1) taisnīguma funkcija – tiesām jāpiemēro Civillikuma 5. pants, kas paredz, ka tad, ja lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata, tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem; 2) prevencijas funkcija – lai piespriestā summa atturētu atbildētāju un citas personas no līdzīga aizskāruma nodarīšanas nākotnē; 3) samierināšanas funkcija – cietušajam jādod tik liela atlīdzība, kas viņu apmierinātu un dotu viņam gandarījumu, saprātīgi izvērtējot atbildētāja spēju dot šādu atlīdzību *(Senāta 2012. gada 17. oktobra spriedums lietā Nr. SKC?637/2013, 14.1. punkts; Senāta 2011. gada 5. oktobra paplašinātā sastāva spriedums lietā Nr. SKC?209/2011, 14.1. punkts.)*

Ņemot vērā, prasītājas izteikto viedokli par saprātīgu summu, kas viņam dotu gandarījumu, saprātīgi izvērtējot atbildētājas /pers. C/ spēju dot šādu atlīdzību, tiesa uzskata, ka prevencijas funkciju nodrošinātu prasībā norādītā summa 100 *euro.*

Saskaņā ar CPL 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Tādējādi prasītājas labā no atbildētājām piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas sastāv no samaksātās valsts nodevas 225 *euro* (lietas 7.lapa), un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 50,17 euro (lietas 8.lapa).

Mantiskā prasība apmierināta tikai pret /pers. C/ 6,67 % apmērā, tāpēc prasītājas labā no /pers. C/ piedzenama samaksātā tiesas izdevumu daļa 18,35 *euro*.

Ceļot prasību samaksāti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 50,17 *euro*, bet ar lietas izskatīšanu saistītie pasta izdevumi lietā kopā ir 128,51 *euro* (lietas 2.1. lapa). Tāpēc, saskaņā ar CPL 42.panta nosacījumiem, nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie pasta izdevumi 78,34 *euro* piedzenami no atbildētājām valsts labā.

Saskaņā ar CPL 44.panta otrās daļas nosacījumiem ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam. 44.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunktā ir noteikts ierobežojums advokāta palīdzības samaksai nemantiskam prasījumam. Savukārt CPL 44.panta ceturtajā daļā noteikts papildus ierobežojums 50 procentu apmērā, ja prasība izskatīta tikai pirmās instances tiesā. Tātad ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai piedzenami 1425 *euro* apmērā, jeb 95 *euro* apmērā no katras atbildētājas.

Atbilstoši CPL 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumiem, atbildētājām noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par naudas summu piedziņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu, 190.- 193. un 195. pantu tiesa

nosprieda

1. Prasību apmierināt daļēji.

2. Uzlikt par pienākumu atbildētājām piecpadsmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas iesniegt SIA "/Nosaukums A/" valdes loceklim adresētu iesniegumu, atsaucot nepatiesās ziņas, kas norādītas SIA "/Nosaukums A/" valdes loceklim /pers. S/ adresētajā atbildētāju /datums/iesniegumā:

- par /pers. A/ vērsto psiholoģisko mobingu pret /pers. C/;
- par to, ka katram no darbiniekiem, kuri parakstījuši iesniegumu kopējs aiziešanas iemesls ir prasītājas psiholoģiskais terors, jeb mobings.

3. Piedzīt par labu prasītājai /pers. A/, personas kods /personas kods/ atlīdzību par morālo kaitējumu 100 *euro* no /pers. C/, personas kods /personas kods/.

4. Pārējā daļā prasību noraidīt.

5. Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, samaksāto ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumu daļu 18,35 *euro.*

6. Piedzīt par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, samaksātos ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzībai 1425 *euro* no atbildētājām tālāk norādītajā apmērā:

- no /pers. C/, personas kods /personas kods/ -95 *euro;*
- no /pers. D/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. E/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. F/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers.G/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. H/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. I/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. J/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. K/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. L/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*

- no /pers.M/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. N/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. O/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. P/, personas kods /personas kods/ - 95 *euro;*
- no /pers. R/, personas kods /personas kods/- 95 *euro.*

7. Piedzīt valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 78,34 *euro* no atbildētājām tālāk norādītajā apmērā:
- no /pers. C/, personas kods /personas kods/ -5,26 *euro;*
- no /pers. D/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. E/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. F/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers.G/ personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. H/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. I/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. J/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. K/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. L/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers.M/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. N/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. O/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. P/, personas kods /personas kods/ - 5,22 *euro;*
- no /pers. R/, personas kods /personas kods/- 5,22 *euro.*

8. Sprieduma labprātīgai izpildei par naudas summu piedziņu noteikt 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

8.1. Prasītājas labā piedzenamo naudas summu samaksa veicama AS Citadele banka norēķinu kontā Nr. /numurs/.

8.2. Valsts ienākumos piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama norādot sekojošus rekvizītus: saņēmēja iestāde – Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, Saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis - kods 21499, kā arī datus personas vai lietas identificēšanai.

8.3. Samaksas kvīts nekavējoties iesniedzama Zemgales rajona tiesā.

9. Noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no piedzītās summas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Sprieduma sastādīšanas un pieejamības datums tiešsaistes sistēmā – 2022. gada 2.martā.

Tiesnesis V.Muižnieks

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu